

ПРѢДГОВОРЪ.

Прѣподавание-то на французскый языкъ ся е въвело почти въ всицкы-тѣ ни главны училища мѣжкы и дѣвическы. Всичкы желають и ся трудять да научють този Европейскый языкъ, едны побудены отъ нужды, а другы защо-то сегашный свѣтъ така го изисква.

Дѣца-та наченватъ изучвание-то на този языкъ съ особенѣ готовность и въсхыщение, нѣ въ сѣще-то врѣме, учитель-тѣ ся намира въ недоумение какъ да начне прѣподавание-то си. Той трѣси книгѣ леснѣ за да запознае дѣте-то съ чуждый языкъ, и намѣсто лесенъ учебникъ, достѣпенъ на дѣтинскый умъ, той ся принуждава да даде въ рѣцѣ-тѣ на дѣте-то книгѣ, пълнѣ съ безбройны страницы отъ bla, ble, gla, gle, и пр., слѣдъ кои-то слѣдвать цѣль рядъ уроци пълны съ техническы и научны думы.

Дѣте-то, като не намира никакѣ приятность въ сухы-тѣ думы, на кои-то значение-то не познаванито на своя бацинъ языкъ, по легка-легка изгубва трыпение; прѣво-то му въсхыщение угасва и слѣдъ малко изучвание-то на французскый языкъ наченва да му ся прѣдставя като най мѣчно нѣщо на свѣта. Ето отъ какво происхожда общето мнѣние, че по насъ не е възможно да ся изучи добръ французскый языкъ.

Ные вѣрваме че повече-то отъ онѣзи, кои-то сѣ прѣподавали и прѣподавать този языкъ, съглѣждали сѣ тѣзи незгодности и мѣчнотии, кои-то съ настоящый-тѣ си бужваръ мыслимъ да изгладимъ, поне до колко-то ни допущать силы-тѣ.

ОБЩАЯ БИБЛИОТЕКА